

VAN WIEG TOT GRAF

Op deze pagina vertellen wij het levensverhaal van een onlangs overleden stads- of streekgenoot. Vandaag het leven van Gerard van de Grift. Tips en reacties? Mail naar: wtg@ad.nl.

Bouwer met hart voor boeren

GERARD VAN DE GRIFT 1933-2018

Diep van binnen was Gerard van de Grift boer. Hij liep steevast op houten klompen en ploegde maar wat graag op zijn boerenland, wandelend achter zijn paard met ploeg.

Sjaak van de Groep

Van de Grift kocht in de jaren 70 een oude boerderij aan de Kerkstraat in Soest. Hij verbouwde het woonhuis, de hooiberg en de schaapskooi. Op zijn erf had hij ruimte voor zijn grote hobby, zijn Friese paarden en koetsen.

Gerard had twee rechterhanden. In de jaren 50 deed hij ervaring op in de bouw bij de aannemers Schalkx en Egdome. In 1959 startte hij zijn eigen aannemersbedrijf G.W (naar zijn voornamen Gerardus Wilhelmus) van de Grift Bouwbedrijf. Op het hoogtepunt werkten er 80 mensen.

Zijn bedrijf bouwde duizenden huizen in het Gooi en in de Soester wijken de Boerenstreek en Overhees. Zijn firma bouwde ook de Soester brandweerkazerne, scholen, kantoren en bedrijfspanden. Eén van zijn grootste nalatenschappen is korenmolen De Windhond die tien jaar geleden werd afgeleverd. Gerard vond dat die molen er moest komen op het hoogste punt van de Soester Eng. Hij had daar zelfs 'grondruil' voor over.

Klei

Gerard was geen kantoorman. Het liefst stond hij met zijn poten in de klei. Als hij over het bouwterrein liep en de kwaliteit van het bouwproces liet in zijn ogen te wensen over, dan konden de uitvoerders aan zijn gezicht zien dat er iets niet in orde was. Hij gaf aanwijzingen met zijn ogen en vingers.

Gerard groeide op in een kleine ar-

beiderswoning aan de Ossendamweg, met één zus en vier broers. Hij was geen prater. Maar over zijn jeugd of over zijn eerste bouwklusjes, kon hij gepassioneerd vertellen.

„Gerard was een rustige, lieve man”, zegt bekende van de familie René van Hal. „Zijn leven kenmerkte zich door soberheid en aandacht voor zijn omgeving. Hij was ook een maatschappelijk ondernemer. Waar hij maar kon, ondersteunde hij verenigingen en instellingen, waarvoor hij in 1999 een koninklijke onderscheiding ontving. Hij was een mensenmens en stelde zijn erf en schaapskooi ter beschikking om er duizenden mensen gebruik van te laten maken, zoals bij de jaarlijkse Ambachtenmarkt en Gildefeesten.”

Iedereen kon bij Gerard terecht. De Warmbloed Paardenfokvereniging Eemland wilde eens een stamboekpaardenkeuring organiseren op een stuk land. Dit was door dagenlange regen niet te gebruiken. Ze vroegen of Gerard een geschikt stuk weiland beschikbaar had. Dat had hij, maar het hoge gras, nog niet klaar voor hooibouw, leek een probleem te worden. Gerard zei: „Zeg maar hoe groot de ring moet zijn en ik zal zorgen dat het voor elkaar komt.”

Vakantie

Gerard had drie dochters en een zoon uit een eerder huwelijk. Zijn echtgenoot Wil had ook drie kinderen uit een eerdere relatie. In 1996 deed Gerard zijn bedrijf over aan zoon Ad. Toen kwam er tijd voor ontspanning met Wil. Een vakantie naar Drenthe was prima, maar de Friese paarden gingen mee. Hij reed jaarlijks mee met de kastelentocht in Doorn. In Soest bleef hij tochten met aanspanningen maken en vervoerde hij meer dan eens Sinterklaas, bruidsparen en gildekoningen.

Gerard zat op de bok en naast hem zaten twee van zijn vrienden Jaap en

► Gerard van de Grift bouwde duizenden huizen in het Gooi en Soest.

FOTO PRIVÉALBUM

Jan de Bruin. Gerard liet zich niet afschrikken door grote mensenmassa's. Hij leverde zijn gasten op de afgesproken plek af, ondanks soms het dringende verzoek van de organisatie om de gasten te laten uitstappen.

De gezondheid van Gerard ging in 2013 achteruit. In dat jaar ging ook G.W van de Grift Bouwbedrijf failliet in nasleep van de crisis. Gerard kampte de laatste tijd met de ziekte van Alzheimer. Hij kon door de goede zorg van Wil en anderen op zijn geliefde boerderij blijven wonen. Hij overleed 29 maart.

Gerard was jarenlang gildebroeder bij het Groot Gaesbeeker Gilde. Op zaterdag 7 april kreeg hij een afscheid in stijl. Gildebroeders begeleidden de twee paarden en koets van zijn boerderij naar de Heilige Familiekerk. Eén van de paarden was van Gerard. Ad had de eikenhouten doodskist getimmerd, zoals ook zijn vader vroeger dit soort kisten timmerde. De gildebroeders brachten een laatste groet door met het vaandel over de kist te zwaaien. Dit 'overvendelen' werd afgesloten door met het kruis van het vaandel de kist aan te tikken.